سورة الحاقة

69. സൂറത്തുൽ ഹാക്ക്വഃ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 52 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلۡحَآقَّةُ ﴿١﴾

﴾1﴿ (ആ) യഥാർത്ഥ സംഭവം!

مَا ٱلۡحَآقَّةُ ﴿٢﴾

﴾2﴿ യഥാർത്ഥ സംഭവമെന്നാലെന്താണ്?!

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ﴿٣﴾

﴾3﴿ യഥാർത്ഥ സംഭവമെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

﴾1﴿ ٱلۡحَآقَّةُ യഥാർത്ഥ സംഭവം ﴾2﴿ مَا ٱلۡحَآقَّةُ എന്താണ് യഥാർത്ഥ സംഭവം ﴾3﴿ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ നിനക്ക് അറിവ് നൽകിയതെന്ത് (എന്തറിയാം) مَا ٱلۡحَآقَّةُ യഥാർത്ഥ സംഭവം എന്താണെന്ന്

ക്വിയാമത്ത്നാളാണ് الحاقة (യഥാർത്ഥ സംഭവം) കൊണ്ട് വിവക്ഷ. യഥാർത്ഥമായി സംഭവിക്കുന്നതും, വിചാരണ, പ്രതിഫലം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിത്തീരുന്നതുമായ ദിവസമാണല്ലോ ക്വിയാമത്ത്നാൾ. അതിന്റെ ഗൗരവത്തെയും പ്രാധാന്യത്തെയും കുറിക്കുന്ന വേറെയും പല പേരുകളിൽ ക്വുർആൻ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചുകാണാം. അവയിൽ ഒന്നുതന്നെയാണ് അടുത്ത 4 -ാം വചനത്തിലും കാണുന്നത്. ഈ പ്രാരംഭ വചനങ്ങളിൽ ആ മഹാദിനത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചശേഷം, 12 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ അതിനെ നിഷേധിച്ചിരുന്ന ചില സമുദായങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട ദൈവിക ശിക്ഷകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പിന്നീട് 13 മുതൽ 37 വരെ വചനങ്ങളിൽ ആ ദിനത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അനന്തരം ക്വുർആന്റെയും, നബിﷺയുടെയും സത്യതയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസവും, അന്ത്യനാളിലുള്ള വിശ്വാസവുമാണ് സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും സല്‍ക്കര്‍മങ്ങളുടെയും ഏറ്റവും കാതലായ വശങ്ങള്‍. അറബികള്‍ പൊതുവില്‍ പറഞ്ഞാല്‍ അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ശിര്‍ക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങള്‍ കലര്‍ന്നതായിരുന്നു ആ വിശ്വാസം. പരലോകത്തിലും പുനരുത്ഥാനത്തിലും അവര്‍ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് മക്കീസൂറത്തുകളില്‍ പ്രധാനമായും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും, മരണാനന്തരകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നത്.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌۢ بِٱلْقَارِعَةِ ﴿٤﴾

《4》 ഥമൂദ്ഗോത്രവും, ആദ്ഗോത്രവും (ആ ഞെട്ടിക്കുന്ന) ഭയങ്കര സംഭവത്തെ വ്യാജമാക്കി.

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا۟ بِٱلطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾

《5》 എന്നാല്‍, ഥമൂദ് ഗോത്രമാകട്ടെ, (ആ) അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവം കൊണ്ട് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا۟ بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾

《6》 ആദ്ഗോത്രമോ ഊക്കേറിയ ('ശരശരെ'യുള്ള) ഉഗ്രമായ ഒരു കാറ്റുകൊണ്ടും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَـٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى ٱلْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾

《7》 ഏഴ് രാത്രിയും, എട്ടു പകലും തുടര്‍ച്ചയായി അവരില്‍ അതിനെ അവന്‍ (അല്ലാഹു) നിയോഗിച്ചു.

അപ്പോള്‍, (ആ) ജനതയെ കടപുഴങ്ങി വീണ ഈത്തത്തടികളെന്നപോലെ അതില്‍ വീണു കിടക്കുന്നവരായി നിനക്ക് കാണാമായിരുന്നു.

فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

《8》എനി, അവര്‍ക്ക് വല്ല അവശിഷ്ടവും നീ കാണുന്നുവോ?! (ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല)

《4》 كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി ثَمُودُ ഥമൂദ് (ഗോത്രം) وَعَادٌ ആദും بِٱلْقَارِعَةِ മുട്ടുന്ന (ഞെട്ടിക്കുന്ന- ഭയങ്കര) സംഭവത്തെ 《5》 فَأَمَّا ثَمُودُ എന്നാല്‍ ഥമൂദാകട്ടെ فَأُهْلِكُوا۟ അവര്‍ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു بِٱلطَّاغِيَةِ അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവംകൊണ്ട് 《6》 وَأَمَّا عَادٌ

എന്നാൽ ആദാകട്ടെ فَأُهۡلِكُواْ അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു بِرِيحٖ ഒരു കാറ്റുകൊണ്ട് صَرۡصَرٍ ശരശരെയുള്ള (ഇരമ്പി വീശുന്ന), അതിശൈത്യമായ, ഉഗ്രമായ عَاتِيَةٖ ഉഗ്ര മായ, ഊക്കേറിയ, അതിരുകവിഞ്ഞ ﴾7﴿ سَخَّرَهَا അതിനെ അവൻ കീഴ്പ്പെടുത്തി (നിയോഗിച്ചു) عَلَيۡهِمۡ അവരിൽ سَبۡعَ لَيَالٖ ഏഴ് രാത്രി وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ എട്ട് ദിനവും (പക ലും) حُسُومٗا തുടർച്ചയായി, നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ فَتَرَى അപ്പോൾ നിനക്ക് കാണാം ٱلۡقَوۡمَ ജനതയെ فِيهَا അതിൽ (കാറ്റിൽ), അവയിൽ (ദിനരാത്രങ്ങ ളിൽ) صَرۡعَىٰ വീഴ്ത്തപ്പെട്ട (വീണുകിടക്കുന്ന)വരായി كَأَنَّهُمۡ അവരാണെന്നപോലെ أَعۡجَازُ തടികൾ, മുരടുകൾ نَخۡلٍ ഈത്തപ്പനയുടെ خَاوِيَةٖ കടപുഴങ്ങിവീണ ﴾8﴿ فَهَلۡ تَرَىٰ അപ്പോൾ (എനി) നീ കാണുന്നുവോ لَهُم അവർക്ക് مِّنۢ بَاقِيَةٖ വല്ല അവ ശിഷ്ടവും, ശേഷിപ്പും

പെട്ടെന്ന് ഊക്കോടെ വന്നു ആഞ്ഞുമുട്ടി ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ഭയങ്കരസംഭവം എന്നത്രെ القارعة കൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇതും ക്വിയാമത്ത്നാളിന്റെ ഒരു നാമവിശേഷ ണമാകുന്നു. ഥമൂദ് ഗോത്രത്തെ അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചത് ഒരു ഘോരശബ്ദം (الصيحة) മുഖേനയായിരുന്നുവെന്ന് 11: 67 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്വുർആൻ വ്യക്തമാ ക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതാണിവിടെ الطاغية (അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവം) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശി ക്കുന്നത്. ആദിന്റെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുതന്നെ ഇവിടെ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിരി ക്കുന്നുവല്ലോ.

وَجَآءَ فِرۡعَوۡنُ وَمَن قَبۡلَهُۥ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتُ بِٱلۡخَاطِئَةِ ﴿٩﴾

﴾9﴿ ഫിർഔനും, അവന്റെ മുമ്പു ള്ളവരും, അടിമേലായി മറിഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളും (രാജ്യക്കാരും) പിഴച്ച പ്രവർത്തനവുമായിവന്നു.

فَعَصَوۡاْ رَسُولَ رَبِّهِمۡ فَأَخَذَهُمۡ أَخۡذَةٗ رَّابِيَةً ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങ ളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേട് പ്രവർത്തിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ (രക്ഷിതാവ്) അവരെ കവിഞ്ഞതായ ഒരു പിടുത്തം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു)!

إِنَّا لَمَّا طَغَا ٱلۡمَآءُ حَمَلۡنَٰكُمۡ فِي ٱلۡجَارِيَةِ ﴿١١﴾

﴾11﴿ നിശ്ചയമായും വെള്ളം അതിരുകവിഞ്ഞ അവസരത്തിൽ നിങ്ങളെ നാം കപ്പലിൽ കയറ്റി (ര ക്ഷിച്ചു).

لِنَجۡعَلَهَا لَكُمۡ تَذۡكِرَةٗ وَتَعِيَهَآ أُذُنٞ وَٰعِيَةٞ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ നിങ്ങള്‍ക്ക് അവയെ ഒരു സ്മരണയാക്കുവാനും, പഠി(ച്ചു ഗ്രഹി)ക്കുന്ന കാതുകള്‍ക്ക് അവ പഠി(ച്ചുഗ്രഹി)ക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അതെല്ലാം).

وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتُ ﴿9﴾ وَجَآءَ فِرۡعَوۡنُ ഫിര്‍ഔനും വന്നു وَمَن قَبۡلَهُۥ അവന്റെ മുമ്പുള്ളവരും അടിമേലെ (തലകീഴായി) മറിഞ്ഞവയും بِٱلۡخَاطِئَةِ പിഴച്ചത് (പിഴച്ച പ്രവൃത്തി) കൊണ്ട് ﴿10﴾ فَعَصَوۡاْ എന്നിട്ടവര്‍ അനുസരണക്കേട് കാട്ടി رَسُولَ رَبِّهِمۡ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ റസൂലിന് فَأَخَذَهُمۡ അപ്പോള്‍ അവന്‍ അവരെ പിടിച്ചു أَخۡذَةٗ ഒരു പിടുത്തം رَّابِيَةً കവിഞ്ഞ, മുന്തിയ (ശക്തമായ) ﴿11﴾ إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം لَمَّا طَغَا അതിരുകവിഞ്ഞപ്പോള്‍ ٱلۡمَآءُ വെള്ളം حَمَلۡنَٰكُمۡ നിങ്ങളെ നാം വഹിച്ചു (കയറ്റി) ٱلۡجَارِيَةِ കപ്പലില്‍, പത്തേമാരിയില്‍ ﴿12﴾ لِنَجۡعَلَهَا لَكُمۡ അവയെ നിങ്ങള്‍ക്ക് നാം ആക്കുവാന്‍ വേണ്ടി تَذۡكِرَةٗ ഒരു സ്മരണ, ഉപദേശം وَتَعِيَهَآ അവയെ പഠിക്കു (ഗ്രഹിക്കു) വാനും أُذُنٞ കാതുകള്‍, ചെവികള്‍ وَٰعِيَةٞ പഠിക്കുന്ന

മേല്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഇതിനുമുമ്പ് പല സൂറത്തുകളിലുമായി ഒന്നിലധികം തവണ നാം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. ഇവിടെ അതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക മാത്രമാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. നൂഹ് നബി (അ) യുടെ കപ്പലില്‍ കയറ്റി രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നാം നിങ്ങളെ കപ്പലില്‍ കയറ്റി രക്ഷിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞത്. അന്ന് ആ കപ്പലില്‍ രക്ഷപ്പെട്ടവരുടെ സന്താനപരമ്പരയില്‍ പെട്ടവരാണ് ഇന്നുള്ള ഈ ജനത. (37 : 77) ഇവരുടെ പിതാക്കള്‍ അന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇവര്‍ ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. 11 -ാം വചനം ഈ അനുഗ്രഹം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. ക്വിയാമത്തുനാളിനെയും, അതില്‍ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെയും നിഷേധിച്ച മേല്‍ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങള്‍ ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യം എന്താണെന്ന് 12 -ാം വചനത്തില്‍ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതെ, ജനങ്ങള്‍ ഓര്‍മിക്കുവാനും പാഠം പഠിക്കുവാനും തന്നെ.

فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ نَفۡخَةٞ وَٰحِدَةٞ ﴿١٣﴾

﴿13﴾ എന്നാല്‍, കാഹളത്തില്‍ ഒരൊറ്റ ഊത്ത് ഊതപ്പെട്ടാല്‍!-

وَحُمِلَتِ ٱلۡأَرۡضُ وَٱلۡجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةٗ وَٰحِدَةٗ ﴿١٤﴾

﴿14﴾ ഭൂമിയും, പര്‍വ്വതങ്ങളും പൊക്കിയെടുക്കപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട് അവ ഒരു ഇടിച്ചു തകര്‍ക്കല്‍ തകര്‍ത്തപ്പെടുകയും (ചെയ്താല്‍),-

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

《15》 അപ്പോൾ, അന്ന് (ആ) സംഭവം സംഭവിക്കുകയായി!

وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِىَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

《16》 ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ചെയ്യും എന്നിട്ടത് അന്ന് (കുഴഞ്ഞ്) ദുർബലമായതായിരിക്കും.

وَٱلْمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرْجَآئِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَـٰنِيَةٌ ﴿١٧﴾

《17》 മലക്കുകൾ അതിന്റെ (നാനാ) ഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ടായിരിക്കും. നിന്റെ റബ്ബിന്റെ 'അർശ്' [സിംഹാസനം] അന്ന് അവരുടെ മീതെയായി എട്ട് കൂട്ടർ വഹിക്കുന്നതുമാണ്.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

《18》 അന്നത്തെ ദിവസം നിങ്ങൾ കാണിക്കപ്പെടുന്നതാണ് [ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നതാണ്]. (രഹസ്യമായി) മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു കാര്യവും (അന്ന്) നിങ്ങളിൽനിന്ന് മറഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല.

《13》 فَإِذَا نُفِخَ എന്നാൽ ഊതപ്പെട്ടാൽ فِى ٱلصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ نَفْخَةٌ وَٰحِدَةٌ ഒരൊറ്റ ഊത്ത് 《14》 وَحُمِلَتِ പൊക്കപ്പെടുകയും (ഉയർത്തപ്പെടുകയും) ٱلْأَرْضُ ഭൂമി وَٱلْجِبَالُ മലകളും, പർവ്വതങ്ങളും فَدُكَّتَا എന്നിട്ട് രണ്ടും പൊടിച്ച് തകർക്കപ്പെട്ടാൽ, നിരത്തപ്പെട്ടാൽ دَكَّةً وَٰحِدَةً ഒറ്റ ഇടിച്ചു തകർക്കൽ 《15》 فَيَوْمَئِذٍ അപ്പോൾ ആ ദിവസം وَقَعَتِ സംഭവിക്കുകയായി ٱلْوَاقِعَةُ (ആ) സംഭവം 《16》 وَٱنشَقَّتِ പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ചെയ്യും ٱلسَّمَآءُ ആകാശം فَهِىَ എന്നിട്ടത് يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം وَاهِيَةٌ ദുർബ്ബലമായതായിരിക്കും 《17》 وَٱلْمَلَكُ മലക്കുകൾ عَلَىٰٓ أَرْجَآئِهَا അതിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും وَيَحْمِلُ വഹിക്കുന്നതാണ് عَرْشَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അർശ് فَوْقَهُمْ അവരുടെ മീതെ يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം ثَمَـٰنِيَةٌ എട്ടുകൂട്ടർ, എട്ടാൾ 《18》 يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം تُعْرَضُونَ നിങ്ങൾ കാണിക്കപ്പെടും, പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടും لَا تَخْفَىٰ മറഞ്ഞു (രഹസ്യമായി- ഒളിഞ്ഞു) പോകയില്ല مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് خَافِيَةٌ ഒരു മറഞ്ഞ (ഗോപ്യമായ)തും

ആദ്യത്തെ വചനങ്ങളിൽ, ഒന്നാമത്തെ കാഹളമൂത്തിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും, പിന്നീട് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സൃഷ്ടികളെ വിചാരണക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന ഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചുമാണ് പറയുന്നത്. സൂറത്തുൽ ഫജ്റിൽ ﴿إذا دكت الأرض دكا دكا﴾ ﴿وجاء ربك والملك صفا صفا﴾ (ഭൂമി ഇടി പൊടിയായി ഇടിച്ച് തകർക്കപ്പെടുകയും, നിന്റെ റബ്ബും, അണി അണിയായി മലക്കുകളും വരുകയും ചെയ്താൽ!) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതും ഇതേ അവസരത്തെക്കുറിച്ച് തന്നെയാകുന്നു. താഴെ സൂറത്തുകളിൽ ക്വിയാമത്ത്നാളിലെ സംഭവവികാസങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

അന്ന് 'അർശാ'കുന്ന സിംഹാസനം വഹിക്കുന്നത് എട്ടുകൂട്ടരായിരിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വിശദീകരണവും, അതിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യവും നമുക്കറിയുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും പറഞ്ഞുതന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് നമുക്ക് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതായാലും ആ സന്ദർഭത്തിന്റെ ഗൗരവാവസ്ഥയാണ് അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'എട്ടുകൂട്ടർ' (ثمانية) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എട്ട് മലക്കുകൾ എന്നാണെന്നും, അതല്ല എട്ടുസംഘം മലക്കുകൾ എന്നാണെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ഥലകാലങ്ങളിൽനിന്നും, സൃഷ്ടികളുമായുള്ള എല്ലാവിധ സാദൃശ്യങ്ങളിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഐഹിക കോടതികളെപ്പറ്റി നാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള യാതൊരു വിഭാവനയും ലോകസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹാകോടതിയെപ്പറ്റി നാം വിഭാവനം ചെയ്തുകൂടാത്തതാകുന്നു. അപ്പോൾ അവന്റെ അർശിനെ സംബന്ധിച്ചും, അത് മലക്കുകൾ വഹിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുമെല്ലാം അത് ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് നിർണയിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് പാടില്ല; നമുക്കതിനുള്ള കഴിവുമില്ല.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقْرَءُوا۟ كِتَٰبِيَهْ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ എന്നാൽ, അപ്പോൾ ഏതൊരുവന് അവന്റെ ഗ്രന്ഥം [കർമരേഖ] തന്റെ വലങ്കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ അവൻ പറയും: 'ഇതാ, എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ, എന്റെ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുവിൻ!-'

إِنِّى ظَنَنتُ أَنِّى مُلَٰقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ 'നിശ്ചയമായും എന്റെ വിചാരണയെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുന്നവനാണെന്ന് ഞാൻ (മുമ്പെ) ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.'

فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ അങ്ങനെ, അവൻ തൃപ്തികരമായ ജീവിതത്തിലായിരിക്കും;-

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

﴿24﴾ അതായത്, ഉന്നതമായ സ്വർഗത്തിൽ!

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ അതിലെ (പറിച്ചെടുക്കുന്ന) പഴങ്ങൾ താണു (അടുത്ത്) വരുന്നവയാകുന്നു.

كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔا بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِى ٱلْأَيَّامِ ٱلْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ 'നിങ്ങൾ മംഗളമായി (ആനന്ദപൂർവ്വം) തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ, കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ മുൻചെയ്തുവെച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ട്! (എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെടും.)'

﴿19﴾ فَأَمَّا مَنْ എന്നാൽ അപ്പോൾ യാതൊരുവൻ أُوتِىَ كِتَـٰبَهُۥ അവൻ അവന്റെ
ഗ്രന്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ട بِيَمِينِهِۦ അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ فَيَقُولُ അവൻ പറയും هَآؤُمُ
ഇതാ എടുക്കുവിൻ ٱقْرَءُوا۟ വായിക്കുവിൻ كِتَـٰبِيَهْ എന്റെ ഗ്രന്ഥം ﴿20﴾ إِنِّى ظَنَنتُ
നിശ്ചയമായും ഞാൻ ധരിച്ചു, വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു أَنِّى مُلَـٰقٍ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുന്ന
(നേരിടുന്ന)വനാണെന്ന് حِسَابِيَهْ എന്റെ വിചാരണയെ ﴿21﴾ فَهُوَ അങ്ങനെ (അ
പ്പോൾ) അവൻ فِى عِيشَةٍ ജീവിതത്തിൽ ആയിരിക്കും رَّاضِيَةٍ തൃപ്തികരമായ ﴿22﴾
فِى جَنَّةٍ അതായത് സ്വർഗത്തിൽ عَالِيَةٍ ഉന്നതമായ, മേലായ ﴿23﴾ قُطُوفُهَا അതിലെ
(പറിച്ചെടുക്കുന്ന) പഴങ്ങൾ, പഴക്കുലകൾ دَانِيَةٌ അടുത്തവ (താണുവരുന്നവ)യാ
യിരിക്കും ﴿24﴾ كُلُوا۟ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ وَٱشْرَبُوا۟ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ هَنِيٓـًٔا
ആനന്ദകരമായി, മംഗളമായി بِمَآ أَسْلَفْتُمْ നിങ്ങൾ മുൻചെയ്തത് നിമിത്തം
فِى ٱلْأَيَّامِ ദിവസങ്ങളിൽ (കാലങ്ങളിൽ) ٱلْخَالِيَةِ കഴിഞ്ഞുപോയതായ

സജ്ജനങ്ങളായ ഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് അവരുടെ കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരുടെ വലങ്കൈകളിൽ കൊടുക്കപ്പെടുന്നു. അത് ലഭിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് അഭിമാനവും സന്തോഷവുമായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ അത് എടുത്തുവായിച്ചു നോക്കുവാൻ അവർക്ക് ആവേശം തോന്നും. അല്ലാഹുവിന്റെ വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് തങ്ങൾ ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ധരിച്ചുവെച്ചിരുന്നു- അഥവാ അതനുസരിച്ച് ബോധപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നു- അതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നൊക്കെ അവർ കൃതാർത്ഥരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ ഉന്നംവെച്ച് ജീവിച്ചുവന്ന അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലമോ? അവരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം സർവ്വ സ്വതന്ത്രമായി ശാശ്വതവിഹാരം കൊള്ളാവുന്ന ഉന്നത സ്വർഗവും! ഇങ്ങനെയുള്ള സജ്ജനങ്ങളിൽ നമ്മെയെല്ലാം

അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ. സ്വർഗത്തിലെ ഫലങ്ങൾ താണു അടുത്ത് വരുന്നതാണ് (قطوفها دانيه) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, പറിച്ചെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് ഇങ്ങോട്ട് അടുത്തുവരുന്നതാണ്- അഥവാ പറിച്ചെടുക്കാൻ യാതൊരുവിധശ്രമവും അവർ നടത്തേണ്ടതില്ല- എന്നത്രെ.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِى لَمْ أُوتَ كِتَٰبِيَهْ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ എന്നാൽ, യാതൊരുവന്റെ ഇടങ്കയ്യിൽ അവന്റെ ഗ്രന്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ അവനാകട്ടെ, അവൻ പറയും; 'ഹാ! എന്റെ ഗ്രന്ഥം എനിക്ക് നൽകപ്പെടാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!'

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ 'എന്റെ വിചാരണ എന്താണെന്ന് ഞാൻ അറിയാതെയും (ഇരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ)!-'

يَٰلَيْتَهَا كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ 'ഹാ! അത് [അക്കാര്യം -അഥവാ മരണം] തീരുമാനം വരുത്തുന്നതായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ! [അതോടെ] എല്ലാം അവസാനിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!'

مَآ أَغْنَىٰ عَنِّى مَالِيَهْ ۜ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ 'എന്റെ ധനം എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ല!'

هَلَكَ عَنِّى سُلْطَٰنِيَهْ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ 'എന്റെ സ്വാധീനശക്തി എന്നിൽനിന്ന് നശിച്ചു (നഷ്ടപ്പെട്ടു) പോയി!'

﴾25﴿ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ എന്നാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടവനോ كِتَٰبَهُۥ തന്റെ ഗ്രന്ഥം بِشِمَالِهِۦ തന്റെ ഇടങ്കയ്യിൽ فَيَقُولُ അവൻ പറയും يَٰلَيْتَنِى ഹാ ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ لَمْ أُوتَ എനിക്ക് നൽകപ്പെടാതെ (ഇരുന്നെങ്കിൽ) كِتَٰبِيَهْ എന്റെ ഗ്രന്ഥം ﴾26﴿ وَلَمْ أَدْرِ ഞാൻ അറിയാതെയും (ഇരുന്നെങ്കിൽ) مَا حِسَابِيَهْ എന്റെ വിചാരണ എന്താണെന്ന് ﴾27﴿ يَٰلَيْتَهَا ഹാ അതായെങ്കിൽ നന്നായേനേ كَانَتِ അതായിരുന്നുവെങ്കിൽ) ٱلْقَاضِيَةَ തീരുമാനം വരുത്തുന്നത്, കലാശിപ്പിക്കുന്നത് ﴾28﴿ مَآ أَغْنَىٰ ഐശ്വര്യമാക്കിയില്ല (ഉപകരിച്ചില്ല) عَنِّى എനിക്ക്, എന്നെ സംബന്ധിച്ച് مَالِيَهْ എന്റെ ധനം, എനിക്കുള്ളത് ﴾29﴿ هَلَكَ عَنِّى എനിക്ക് നശിച്ചു (നഷ്ടപ്പെട്ടു) سُلْطَٰنِيَهْ എന്റെ ശക്തി, (സ്വാധീനം) അധികാരം, പ്രമാണം, ന്യായം

കുറ്റവാളികളുടെ കർമരേഖയാകുന്ന ഗ്രന്ഥം അവരുടെ ഇടങ്കയ്യിലായിരിക്കും കൊടുക്കപ്പെടുക. അപ്പോൾ അവർ അങ്ങേഅറ്റം ഖേദത്തിലും നിരാശയിലുമായിത്തീരുന്നു. 'അയ്യോ! ഈ ഗ്രന്ഥം കിട്ടിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ!! അയ്യോ! വിചാരണ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ! ആ മരണത്തോടുകൂടി എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനേ! അയ്യോ! എന്റെ സ്വത്തും സമ്പത്തും ഒന്നും എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ലല്ലോ! അയ്യോ! എനിക്കിവിടെ ഒരു കഴിവും സ്വാധീനവും ഇല്ലാതായല്ലോ!!'എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു അവർ വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

مالية എന്ന വാക്കിന് 'എന്റെ ധനം' എന്ന അർത്ഥമാണ് നാം മുകളിൽ സ്വീകരിച്ചത്. 'എനിക്കുള്ളത്' എന്നും അതിന് അർത്ഥം വരാം. അഥവാ എന്റേതായുള്ള യാതൊന്നും എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ലല്ലോ എന്ന് സാരം. അതുപോലെത്തന്നെ سلطانية എന്ന വാക്കിന് 'എന്റെ ന്യായം' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അഥവാ ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും കൊണ്ടുവന്നു സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതായല്ലോ എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഉദ്ദേശ്യം. രണ്ടായാലും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. ഇവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു മലക്കുകളോട് കൽപിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:-

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ 'അവനെ പിടിക്കുവിൻ! എന്നിട്ട് അവനെ (കഴുത്തോട് ചേർത്ത്) ആമം വെക്കുവിൻ!'

ثُمَّ ٱلْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ 'പിന്നെ, അവനെ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൽ കടത്തുവിൻ!'

ثُمَّ فِى سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَٱسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ 'പിന്നെ, എഴുപതുമുഴം അളവുള്ള ചങ്ങലയിൽ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ!-'

إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ '(കാരണം) നിശ്ചയമായും അവൻ, മഹാനായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല;'

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ 'സാധുവിന് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിന് അവൻ പ്രോത്സാഹനം നൽകിയിരുന്നതുമില്ല.'

فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ هَٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ 'ആകയാൽ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും ഇന്ന് അവന് ഇവിടെയില്ല.'

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ 'ഗിസ്‌ലീനി'ൽ നിന്നല്ലാതെ (അവന്) ഭക്ഷണവും ഇല്ല:-

لَّا يَأْكُلُهُۥٓ إِلَّا ٱلْخَٰطِـُٔونَ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ [പിഴച്ചവർ] തെറ്റ് ചെയ്തവർ അല്ലാതെ അത് ഭക്ഷിക്കുകയില്ല.

﴾30﴿ خُذُوهُ അവനെ പിടിക്കുവിൻ فَغُلُّوهُ എന്നിട്ടവനെ ആമത്തിൽ ബന്ധിക്കുവിൻ ﴾31﴿ ثُمَّ പിന്നെ ٱلْجَحِيمَ ജ്വലിക്കുന്ന (ആളിക്കത്തുന്ന) നരകത്തിൽ صَلُّوهُ അവനെ കടത്തുവിൻ, ഇട്ടെരിക്കുവിൻ ﴾32﴿ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ പിന്നെ ഒരു ചങ്ങലയിൽ ذَرْعُهَا അതിന്റെ (നീള) അളവ് سَبْعُونَ ذِرَاعًا എഴുപത് മുഴമാണ് فَٱسْلُكُوهُ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ ﴾33﴿ إِنَّهُۥ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനായിരുന്നു لَا يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കാതെ بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ ٱلْعَظِيمِ മഹാനായ ﴾34﴿ وَلَا يَحُضُّ അവൻ പ്രോത്സാഹനം (പ്രേരണ) നൽകിയിരുന്നതുമില്ല عَلَىٰ طَعَامِ ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ- ഭക്ഷണത്തിന് ٱلْمِسْكِينِ സാധുവിന്, പാവപ്പെട്ടവന്റെ ﴾35﴿ فَلَيْسَ لَهُ ആകയാൽ അവനില്ല ٱلْيَوْمَ ഇന്ന് هَٰهُنَا ഇവിടെ حَمِيمٌ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും, ചങ്ങാതിയും ﴾36﴿ وَلَا طَعَامٌ ഭക്ഷണവുമില്ല إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ഗിസ്‌ലീനിൽനിന്നല്ലാതെ ﴾37﴿ لَّا يَأْكُلُهُۥٓ അതിനെ തിന്നുക (ഭക്ഷിക്കുക)യില്ല إِلَّا ٱلْخَٰطِـُٔونَ പിഴച്ച (തെറ്റ് ചെയ്ത)വർ അല്ലാതെ

ഇത്രയും കഠിനകഠോരമായ ശിക്ഷ അവർക്ക് നൽകപ്പെടുവാൻ രണ്ട് കാരണം അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല, സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ പ്രേരണ നൽകിയിരുന്നതുമില്ല. ഇതാണ് അവ. എല്ലാവിധ നന്മയുടെയും, എല്ലാതരം സൽക്കർമങ്ങളുടെയും അടിത്തറ അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസമാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ വല്ല നല്ല കാര്യവും ചെയ്തിരുന്നാൽപോലും അത് പരലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലത്തിന് അർഹമാകുന്നതുമല്ല. 25 : 23 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സഹജീവികളോടുള്ള കടമകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകൽ. അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവനിൽനിന്ന് മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്ത് ഉപകാരമാണ് ലഭിക്കുവാനുള്ളത്?! ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളുടെയും അഭാവത്തിന്റെ അർത്ഥം അവൻ സ്രഷ്ടാവിനോടും സൃഷ്ടികളോടുമുള്ള കടപ്പാടുകൾ പാലിക്കാത്തവനാണ് എന്നാണല്ലോ.

സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയിരുന്നില്ല എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, അതിന് പ്രേരണ നൽകിയിരുന്നില്ല (ولا يحض) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു. അവരവർ നൽകിയാലും പോരാ, മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് അത് ചെയ്യിക്കുവാൻവേണ്ടുന്ന പ്രേരണയും പരിശ്രമവുംകൂടി ആവശ്യമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. غسلين (ഗിസ്‌ലീൻ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും, നരകക്കാരുടെ മാംസങ്ങളിൽനിന്ന് പൊട്ടി ഒഴുകുന്നതും ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതുമായ ദുർന്നീരാണതെന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വ്രണങ്ങൾ മുതലായവ കഴുകിയവെള്ളം എന്നാണ് ആ വാക്കിന് ഭാഷാർത്ഥം. ഹാക്കിം (റ) ഉദ്ധരിച്ചതും അദ്ദേഹം ശരിവെച്ചതുമായ ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗിസ്‌ലീനിൽനിന്ന് ഒരു കൊട്ടക്കോരിവെള്ളം ഇഹലോകത്തിൽ ഒഴുക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം ഇഹത്തിലുള്ളവർക്കെല്ലാം അത് നാറ്റമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്.

വിഭാഗം- 2

فَلَآ أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കാണുന്നവയെക്കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു:

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ നിങ്ങൾ കാണാത്തവയെക്കൊണ്ടും (സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു):-

إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ നിശ്ചയമായും, അത് (ക്വുർആൻ) മാന്യമായ ഒരു (ദൈവ)ദൂതന്റെ വാക്കുതന്നെ:

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അത് ഒരു കവിയുടെ വാക്കല്ല. വളരെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ.

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ (അത്) ഒരു പ്രശ്നക്കാരന്റെ വാക്കുമല്ല. വളരെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നുള്ളൂ.

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ (സർവ്വ) ലോക രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് അവതരിപ്പിച്ചതത്രെ (അത്).

﴾38﴿ فَلَآ أُقۡسِمُ എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു بِمَا تُبۡصِرُونَ നിങ്ങൾ
കാണുന്നത് (കാണുന്നവ) കൊണ്ട് ﴾39﴿ وَمَا لَا تُبۡصِرُونَ നിങ്ങൾ കാണാത്തവ
കൊണ്ടും ﴾40﴿ إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അത് لَقَوۡلُ വാക്ക് (വചനം, പറയുന്നത്) തന്നെ
رَسُولٍ كَرِيمٍ മാന്യമായ ഒരു റസൂലിന്റെ (ദൂതന്റെ) ﴾41﴿ وَمَا هُوَ അതല്ല بِقَوۡلِ شَاعِرٍ
ഒരു കവിയുടെ വാക്ക് قَلِيلًا مَّا എത്രോ വളരെ കുറച്ച് (മാത്രം) تُؤۡمِنُونَ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നു ﴾42﴿ وَلَا بِقَوۡلِ വാക്കുമല്ല كَاهِنٍ ഒരു പ്രശ്ന(ഗണിത- ജോൽസ്യ)
ക്കാരന്റെ قَلِيلًا مَّا എത്രോ (വളരെ)കുറച്ച് (മാത്രം) تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു
നോക്കുന്നു ﴾43﴿ تَنزِيلٌ അവതരണം (അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണ്) مِّن رَّبِّ രക്ഷിതാ
വിങ്കൽനിന്ന് ٱلۡعَٰلَمِينَ ലോകരുടെ (ലോക)

فلا أقسم എന്ന വാക്കിന്റെ ഘടന, അർത്ഥം, ഉദ്ദേശ്യം ആദിയായവയെ പ്പറ്റി സൂറത്തുൽ വാക്വിഅഃ 75, 76 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

വക്താവിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ച് വക്താക്കളുടെ വാക്കുകളിൽ വ്യത്യാസം കാണും. രാജാക്കളുടെ വാക്കിൽ രാജകീയതയും, രസികന്റെ വാക്കിൽ രസികത്വവും കാണാം. മാന്യൻമാരുടെ സംസാരത്തിൽ മാന്യതയും, നിന്ദ്യൻമാരുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്ദ്യതയും അനുഭവപ്പെടും. അതുപോലെ, കവികളുടെയും, ജോൽസ്യക്കാരുടെയും വാക്കുകളിൽ അവരുടെതായ പ്രത്യേകതകളും പ്രകടമായിരിക്കും. ആ നിലക്ക് അൽപമെങ്കിലും ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നവർക്ക് നബി ﷺ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഈ ക്വുർആൻ -സത്യനിഷേധികൾ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ- കവിവാക്യങ്ങളോ ജോൽസ്യവാക്യങ്ങളോ അല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്നത് ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിൽനിന്നാണ്. അതാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും ജനതക്കോ ജനവിഭാഗത്തിനോ വേണ്ടി അവതരിപ്പിച്ചതുമല്ല; ലോകമക്കൾക്ക് ആകമാനം വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അത് അവരിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നത് അവനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു മാന്യദൂതനുമാകുന്നു. ക്വുർആന്റെ സ്വരവും, ശൈലിയും, ഉള്ളടക്കവും, സിദ്ധാന്തങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ചിന്തിക്കാനും വിശ്വസിക്കാനും തയ്യാറാകാതെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് നേരെ കണ്ണടച്ചു നിരർത്ഥമായ ആരോപണങ്ങൾകൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുകയാണ് അവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്നത്.

40 -ാം വചനത്തിൽ 'മാന്യനായ ദൂതൻ' (رسول كريم) എന്ന് പറഞ്ഞത് നബി ﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. സൂറത്തുത്തക്‌വീറിലും ഇതുപോലെ إنه لقول رسول كريم (നിശ്ചയമായും അത് മാന്യനായ ഒരു ദൂതന്റെ വാക്കാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെ ജിബ്‌റീൽ (അ) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ദൂതൻ' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. രണ്ട് വചനങ്ങളുടെയും മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. മുഹമ്മദ് ﷺ ഈ ക്വുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം

ഒരു കവിയോ ജോൽസ്യനോ ആയതുകൊണ്ടല്ല. അദ്ദേഹം മാന്യനായ ഒരു ദൈവദൂതനായതുകൊണ്ടാണ്. അത് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിക്കുന്നത് ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നാണുതാനും. എന്നത്രെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സൂ: തക്വീറിലെ സന്ദർഭം മറ്റൊന്നാണ്. നബിﷺക്ക് ഭ്രാന്ത് പിടിച്ച് പറയുന്നതോ, വല്ല പിശാചും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതോ അല്ല ക്വുർആൻ . അർശിന്റെ നാഥനായ അല്ലാഹുവിങ്കൽ പല നിലക്കും സ്ഥാനവലിപ്പങ്ങളുള്ള ഒരു ദൈവദൂതൻ അദ്ദേഹത്തിന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതാണത്. അദ്ദേഹം ആ ദൂതനെ -ജിബ്‌രീലിനെ- ശരിക്കും കണ്ടിട്ടുണ്ട്താനും, എന്നൊക്കെയാണ് അവിടത്തെ സംസാരവിഷയം.

മാന്യനായ ഒരു ദൂതന്റെ വാക്കാണ് ക്വുർആൻ (إنه لقول رسول كريم) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ പൊക്കിപ്പിടിച്ച്- ഇസ്‌ലാമിന്റെ അകത്തും പുറത്തുമുള്ള ചില ശത്രുക്കൾ സമർത്ഥിക്കാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളതുപോലെ- ക്വുർആൻ നബിﷺയുടെ സ്വന്തം വചനങ്ങളാവാമെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻപോലും പഴുതില്ലാത്തതാണ്. കാരണം ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാണെന്നും, അത് നബി ﷺക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ജിബ്‌രീൽ ആണ് എന്നും, അതിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റത്തിരുത്തം വരുത്തുവാൻ രണ്ടാൾക്കും നിവൃത്തിയില്ലെന്നും മറ്റും സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. വേണ്ടാ, അതിനെത്തുടർന്ന് (43 -ാം വചനത്തിൽ) തന്നെ അത് ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചതാണ് (تنزيل من رب العالمين) എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത് നോക്കുക. മാത്രമല്ല, നബിﷺസ്വന്തം വകയായി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വല്ലതും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ- അങ്ങനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്- അതിന്റെ അനന്തരഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സഗൗരവം അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നതും കാണുക.

ഉമർ (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഞാൻ മുസ്‌ലിമാകുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു തക്കം നോക്കി ഒരിക്കൽ റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ നേരെ പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം എനിക്കുമുമ്പായി എത്തിയിരുന്നു. ഞാൻ പിന്നിൽ ചെന്നുനിന്നു. അവിടുന്ന് സൂറത്തുൽ ഹാക്കഃ ഓതാനാരംഭിച്ചു. അത് കേട്ടപ്പോൾ ക്വുർആന്റെ ഘടനയെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നി. ഞാൻ (മനസ്സിൽ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവാണ! ക്വുറൈശികൾ പറയുംപോലെ ഇവനൊരു കവിയാണ്. അപ്പോഴേക്കും അവിടുന്ന് .... അതൊരു കവിയുടെ വാക്കല്ല............. എന്ന് (40 ഉം 41ഉം വചനങ്ങൾ ഓതി അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: എന്നാൽ അവൻ ഒരു പ്രശ്നക്കാരനായിരിക്കും. അപ്പോഴേക്കും അവിടുന്ന് അതൊരു പ്രശ്നക്കാരന്റെ വാക്കുമല്ല .... എന്നും (42 മുതൽ വചനങ്ങളും) ഓതി. അങ്ങനെ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മുഴുവനും ഇസ്‌ലാം സ്ഥലം പിടിച്ചുപോയി. (അ.) അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമാകുവാനുള്ള പ്രേരണകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഈ സംഭവം.

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ അദ്ദേഹം [റസൂല്‍] നമ്മുടെ പേരില്‍ വല്ല വാക്കുകളും കെട്ടിപ്പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കില്‍;-

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ അദ്ദേഹത്തെ നാം വലങ്കൈകൊണ്ട് പിടി(ച്ചുശിക്ഷി)ക്കുമായിരുന്നു!-

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ ٱلْوَتِينَ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ പിന്നീട്, അദ്ദേഹത്തില്‍നിന്ന് (ഹൃദയത്തിലെ) ജീവനാഡിയെ നാം മുറിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു!

فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَـٰجِزِينَ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അപ്പോള്‍, നിങ്ങളില്‍ ഒരാളുംതന്നെ, അദ്ദേഹത്തില്‍ നിന്ന് (അത്) തടയുന്നവരായി ഉണ്ടാവുകയില്ല

﴾44﴿ وَلَوْ تَقَوَّلَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞു) എങ്കില്‍ عَلَيْنَا നമ്മുടെ പേരില്‍ بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ചില (കൃത്രിമ) വാക്കുകള്‍, (വല്ല) വാക്കുകളും ﴾45﴿ لَأَخَذْنَا നാം പിടിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും مِنْهُ അദ്ദേഹത്തെ (അദ്ദേഹത്തോട്) بِٱلْيَمِينِ വലങ്കൈകൊണ്ട്, വലങ്കൈക്ക് ﴾46﴿ ثُمَّ لَقَطَعْنَا പിന്നെ നാം മുറിക്കുകയും ചെയ്യും مِنْهُ അദ്ദേഹത്തില്‍നിന്ന് ٱلْوَتِينَ ഹൃദയനാഡി, ജീവനാഡി ﴾47﴿ فَمَا مِنكُم അപ്പോള്‍ നിങ്ങളില്‍ (ഉണ്ടാവുക) ഇല്ല مِّنْ أَحَدٍ ഒരാളും തന്നെ عَنْهُ അദ്ദേഹത്തില്‍ നിന്ന് حَـٰجِزِينَ തടയുന്ന (തടസ്സം ചെയ്യുന്ന)വരായിട്ട്

أخذنا منه باليمين എന്ന വാക്യത്തിന് വലങ്കൈകൊണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലങ്കൈക്ക് പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുമെന്നും- ഇങ്ങനെ രണ്ടുപ്രകാരത്തില്‍- വിവക്ഷ നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായിരുന്നാലും കുതറി രക്ഷപ്പെടാന്‍ കഴിയാത്തവണ്ണം ശക്തമായ നിലയില്‍ പിടിച്ചു ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുമെന്നത്രെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഹൃദയത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടുനില്‍ക്കുകയും (*) അറ്റുപോയാല്‍ ജീവഹാനി നേരിടുന്നതുമായ ഒരു നാഡിയാണ് الوتين ('അല്‍വതീന്‍'). അവിശ്വാസികള്‍ ഘോഷിക്കുന്നതുപോലെ, നബി തിരുമേനിﷺ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരില്‍ യാതൊന്നും കെട്ടിച്ചമക്കുന്നില്ല; അഥവാ അങ്ങനെ വല്ലതും ചെയ്തേക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു നബി തിരുമേനിﷺയെ ഒരിക്കലും വെറുതെ വിടുകയില്ല; നിശ്ചയമായും അതികഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ജീവഹാനി വരുത്തു

(*) = Artery on the heart (ഹൃദയത്തില്‍ നിന്ന് രക്തം കൊണ്ടുനടക്കുന്ന നാഡി.)

കയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുന്നപക്ഷം അത് തടയുവാന്‍ ആരെക്കൊണ്ടും സാധ്യവുമല്ല. എന്ന് ഈ വചനങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഒരു ഭൗതിക ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക വൃത്തത്തില്‍വെച്ച് ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തി ആ ഭരണാധിപന്റെ പേരില്‍ വല്ലതും കെട്ടിച്ചമച്ച് പറയുന്നപക്ഷം അത് രാജദ്രോഹവും, ഭരണഭദ്രതക്ക് ഹാനികരവുമായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, വമ്പിച്ച ശിക്ഷാനടപടികള്‍ക്ക് അയാള്‍ വിധേയനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അപ്പോള്‍, ദൈവിക നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ പരമോന്നതക്കും പരിശുദ്ധതക്കും കളങ്കം ചാര്‍ത്തുമാറ് പ്രവാചകപദവിയുള്ള ഒരു ദൈവദൂതന്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരില്‍ വല്ലതും സ്വന്തം വകയായി കെട്ടിച്ചമക്കുന്നപക്ഷം, യാതൊരു നടപടിയുമെടുക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാന്‍ അല്ലാഹു വിട്ടുകളയുകയോ?! അതൊരിക്കലും സംഭവ്യമല്ല. നബി തിരുമേനിﷺ പ്രവാചകത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചശേഷം 20ല്‍ പരം കൊല്ലം ജീവിച്ചു. അനേകം കെങ്കേമന്‍മാരായ ശത്രുക്കള്‍ തിരുമേനിയെ വകവരുത്തുവാന്‍ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും ശ്രമങ്ങള്‍ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മക്കഃയിലും മദീനഃയിലും മാത്രമല്ല, അറേബ്യായില്‍ മുഴുക്കെ നബിﷺക്ക് ശത്രുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കൈക്കുപോലും തിരുമേനിക്ക് അപായമൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. മാത്രമല്ല, അഭിവൃദ്ധിയില്‍നിന്ന് അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കും, വിജയത്തില്‍നിന്ന് വിജയത്തിലേക്കുമായിക്കൊണ്ട് അവിടുത്തെ പ്രബോധനയാത്ര അവസാനം വരെ തുടര്‍ന്നുപോന്നു. തിരുമേനി കൊളുത്തിവെച്ച ആ സത്യപദത്തിന്റെ വെളിച്ചം ഏറെത്താമസിയാതെ വിദൂരനാടുകളില്‍ ആകമാനം വ്യാപിക്കയും ചെയ്തു. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സത്യതക്ക് തികച്ചും മതിയായ ഒരു തെളിവാണിത്.

ഈ തെളിവ് ക്വുര്‍ആന്‍ മാത്രം സമര്‍പ്പിക്കുന്ന തെളിവല്ല. ഇന്ന് നിലവിലുള്ള തൗറാത്തും ഈ തെളിവിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. മൂസാ നബി (അ)യോടും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതായി തൗറാത്തില്‍ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാന്‍ അവര്‍ക്ക് അവരുടെ സഹോദരന്‍മാരുടെ ഇടയില്‍നിന്ന് എഴുന്നേല്‍പിച്ച് എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിന്‍മേല്‍ ആക്കും; ഞാന്‍ അവനോട് കല്‍പിക്കുന്നത് ഒക്കെയും അവന്‍ അവരോട് പറയും. അവര്‍ എന്റെ നാമത്തില്‍ പറയുന്ന എന്റെ വചനങ്ങള്‍ യാതൊരുത്തനെങ്കിലും കേള്‍ക്കാതിരുന്നാല്‍ അവനോട് ഞാന്‍ ചോദിക്കും. എന്നാല്‍ ഒരു പ്രവാചകന്‍, ഞാന്‍ അവനോട് കല്‍പിക്കാത്ത വചനം എന്റെ നാമത്തില്‍ അഹങ്കാരത്തോടെ പ്രസ്താവിക്കുകയോ, അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തില്‍ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താല്‍ ആ പ്രവാചകന്‍ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. അത് യഹോവ അരുളിചെയ്യാത്ത വചനം എന്ന് ഞങ്ങള്‍ എങ്ങനെ അറിയും എന്ന് നിന്റെ ഹൃദയത്തില്‍ പറഞ്ഞാല്‍ ഒരു പ്രവാചകന്‍ യഹോവയുടെ നാമത്തില്‍ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്യാഞ്ഞാല്‍ അത് യഹോവ അരുളിചെയ്തതല്ല; പ്രവാചകന്‍ അത് സ്വയംകൃതമായി സംസാരിച്ചതത്രെ; അവനെ പേടിക്കരുത്.' (ആ

വർത്തന പുസ്തകം 18ൽ 18 - 22.)

ഇതിൽ, മൂസാ (അ)നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ അവരുടെ (ഇസ്റാഈല്യരുടെ) സഹോദരങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇത് ഇസ്റാഈല്യരുടെ സഹോദരവർഗമായ ഇസ്മാഈലികളിൽ (അറബികളിൽ) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് തിരുമേനിﷺയെക്കുറിച്ചാണെന്നത് വ്യക്തമാണ്. ചരിത്രസ്വഭാവങ്ങൾ വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, മൂസാ നബി (അ)യോട് ഉപമിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ നബി തിരുമേനിﷺയല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. വല്ല പ്രവാചകനും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിപ്പറയുകയോ അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെടണമെന്നും അതിൽ പറഞ്ഞു. ഇത് ക്വുർആൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച അതേ ആശയമാണ് കുറിക്കുന്നത്. വേദക്കാർ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ, നബിﷺ സത്യപ്രവാചകനല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവിടുന്ന് കൊല്ലപ്പെട്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്നു. അത് സംഭവിച്ചില്ല. മാത്രമോ? والله يعصمك من الناس (അല്ലാഹു നിന്നെ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് കാത്ത് രക്ഷിക്കുന്നതാണ്) എന്ന് വാഗ്ദാനം നൽകി അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് ധൈര്യമൂട്ടുകയും ചെയ്തു. സത്യപ്രവാചകനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ തൗറാത്ത് നിർദ്ദേശിച്ച അടയാളം, യഹോവയുടെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്യുക എന്നതാണല്ലോ. ഇത് നബിﷺയിൽ സാക്ഷാൽകൃതമായിട്ടുണ്ടെന്ന് തീർച്ചയാണ്. തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തിയായി പുലരാത്തതായി ഒന്നുംതന്നെ ഇതുവരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ അവസാന സൂക്തത്തിൽ 'മോശെയെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ യിസ്റായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല' എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ വാചകം മൂസാ നബി (അ)യുടെ കാലത്തുള്ള തൗറാത്തിൽ ഉള്ളതല്ല- പിൽക്കാലത്ത് ആരോ എഴുതിച്ചേർത്തതാണ്- എന്ന് പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയുള്ളവരാരും സമ്മതിക്കും. (ഇതുപോലെ വേറെ ചിലതും അതിൽ ഉണ്ട്) അത് ആർ എഴുതിച്ചേർത്തതായാലും ശരി, അതെഴുതിച്ചേർത്തകാലം വരെ മൂസാ (അ)നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നേ അതിനർത്ഥമുള്ളൂ. അതിന്നുശേഷം ഇസ്റാഈല്യരിൽ തന്നെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് ഇസ്മാഈലികളിലോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ആ വാക്കിന് അർത്ഥമില്ല. എന്നാൽ ഈസാ നബി (അ)യുടെ കാലം വരെ ആ പ്രവാചകൻ വന്നിട്ടില്ലെന്നും, അതുവരെയും ആ പ്രവാചകന്റെ വരവ് അവർ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും നിലവിലുള്ള ഇൻജീലിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. യോഹന്നാനോട്- യഹ്യാ നബി (അ)യോട്- യഹൂദരുടെ പ്രതിനിധികൾ വന്നു ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം: 'ഞാൻ ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലിയാവുമല്ല, ആ പ്രവാചകനുമല്ല' എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞതായും അപ്പോൾ അവർ: 'നീ ക്രിസ്തുവല്ല; ഏലിയാവുമല്ല, ആ പ്രവാചകനുമല്ല എങ്കിൽ നീ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന്' അവർ അദ്ദേഹത്തോട്

ചോദിച്ചതായും അതിൽ കാണാം. (യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം, 1: 19 - 25)

ഇതിൽനിന്ന് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു: (1) അവർ ഏലിയാ (إيليا) വിനും ക്രിസ്തു (عيسى)വിനും പുറമെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രവാചകനെ (النبي) പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.(2) ആ പ്രവാചകൻ അതുവരേക്കും വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബിﷺയല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?! തൗറാത്തിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആ പ്രവാചകൻ യോശുവാ പ്രവാചകനാ (يوشع ع)ണ് എന്ന് വേദക്കാർ പറയാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥം പുലർന്നു കണ്ടാലും സത്യത്തിന്റെ നേർക്ക് കണ്ണടച്ചു ദുർന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു തൃപ്തി അടയുന്നത് അസൂയക്കാരുടെ പതിവാണല്ലോ. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നബി തിരുമേനിﷺയിൽ ആദ്യമായി വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് വേദക്കാരായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് അവർ ആദ്യമേ കണ്ണടച്ചു അവിശ്വസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതും: അതിൽ ഒന്നാമതായി അവിശ്വസിക്കുന്നവർ നിങ്ങളാവരുത്. എന്റെ ആയത്തുകൾക്ക് അല്പമായ വില വാങ്ങുകയും അരുത്. (ولا تكونوا أول كافر به الخ - البقرة:٤١)

ഖുർആൻ മനുഷ്യസാഹിത്യമല്ല, അത് കവിതയുമല്ല, പ്രശ്നക്കാരന്റെ ഇളകിയാട്ടവുമല്ല, പിശാചിന്റെ ദുർബോധനവുമല്ല, അതിനെല്ലാം ഉപരിയായ ഒരു യഥാർത്ഥവുമാണത്. അതെ, അത് പരിപൂർണമായും ദിവ്യവചനങ്ങളാണ്. ഈ സത്യം അതിന്റെ ശത്രുക്കളിൽ പലരും ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാകുന്നു. പക്ഷേ, 49 -ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ, അവർ അതിനെ നാവുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും വ്യാജമാക്കുവാൻതന്നെ ഉറച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നേയുള്ളൂ. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അത്തരക്കാരിൽപെട്ട ചില ആളുകളിൽനിന്ന് -മുൻകാലത്തും ഇക്കാലത്തും- ആ പരമാർത്ഥം പുറത്ത് ചാടാറുണ്ട്താനും. അടുത്ത കാലത്തെ ഒരു ഉദാഹരണം നമുക്കിവിടെ എടുത്തു കാണിക്കാം. മർഹൂം അല്ലാമാഃ സയ്യിദ് റഷീദ് റിദ്വാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥമായ 'അൽവഹ്‌യുൽ മുഹമ്മദീ' (الوحي المحمدي)യിൽ -നിഷ്പക്ഷമതികളായ ആധുനിക ചിന്തകൻമാരിൽ ചിലർ നബിﷺയെയും ഖുർആനെയും സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ വിശദീകരണവും, മതിപ്പും രേഖപ്പെടുത്തിയതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ- ഒരു ഭൗതികവാദിയായ ശിബ്‌ലീശുമവീൽ (شبلي شميل) അദ്ദേഹത്തിനയച്ച ഒരു കത്ത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. (*) അതിങ്ങനെയാണ്:-

'താങ്കൾ മുഹമ്മദിനെ ഒരു പ്രവാചകനെന്ന നിലക്ക് നോക്കിക്കാണുക

(*) തത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ഇദ്ദേഹം ആദ്യം ഒരു സിറിയൻ കത്തോലിക്ക വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ആളായിരുന്നു. പിന്നീട് പദാർത്ഥവാദിയായിത്തീർന്നു. പ്രസിദ്ധമായ 'അൽമനാർ'(مجلة المنار) മാസികയിൽ നബി തിരുമേനിﷺയെ സംബന്ധിച്ച് താൻ എഴുതിയിരുന്ന ചില ലേഖനങ്ങൾ കണ്ട അവസരത്തിലാണ് ആ കത്ത് അദ്ദേഹം തനിക്ക് അയച്ചതെന്നും, ആ കത്ത് ▶▶

യും, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഹാനായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഹാനെന്ന നിലക്ക് നോക്കിക്കാണുകയും അതിമഹാനായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം മതവിശ്വാസത്തിൽ രണ്ട് പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വശങ്ങളിലാണുള്ളതെങ്കിലും വിശാലബുദ്ധിയിലും, നിഷ്കളങ്കമായി സംസാരിക്കുന്നതിലും നാം യോജിക്കുന്നു. അത് നമുക്കിടയിൽ സ്നേഹബന്ധം കൂടുതൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ്.' പിന്നീട് തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം താഴെ കാണുന്ന ഈ കവിതയും എഴുതിയിരിക്കുന്നു:-

دَعْ مِنْ مُحَمَّد فِي سَدَى قُرْآنِهِ ... مَا قَدْ نَحَاءُ لِلُحْمَةِ الْغَايَاتِ

إِنِّي وَإِنْ أَكُ قَدْ كَفَرْتُ بِدِينِهِ ... هَلْ أَكْفُرَنَّ بِمُحْكَمِ الأَيَاتِ

أَوْ مَا حَوَتْ فِي نَاصِعِ الْأَلْفَاظِ مِن ... حِكْمٍ رَوَادِعَ لِلْهَوَى وَعِظَاتِ

وَشَرَائِعِ لَوْ أَنَّهُمْ عَقَلُوأ بِهَا ... مَا قَيَّدُوا الْعُمْرَانَ بِالْعَادَاتِ

نِعْمَ الْمُدَبِّرُ وَالْحَكِيمُ وَإِنَّهُ ... رُبَّ الْفَصَاحَةِ مُصْطَفَى الْكَلِمَاتِ

رَجُلُ الْحِجى رَجُلُ السِّيَاسَةِ وَالدّهى ... بَطَلٌ حَلِيفُ النَّصْرِ فِي الْغَارَاتِ

بِبَلاَغَةِ الْقُرْآن قدغَلَبَ النُّهَى ... وَبسيْفِهِ أَنْحَى عَلَىَ النهمات

مِنْ دُونِهِ الْأَبْطَالُ فِي كُلِّ الْوَرَى ... مِنْ سَابِقٍ أَوْ حَاضِرٍ أَوْ اتٍ

സാരം ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:

(1) മുഹമ്മദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ക്വുർആന്നു ഊടും പാവും കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് താനങ്ങ് വിട്ടേക്കുക.

(2) ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതത്തിൽ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിലും, ആ പ്രബല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?!

(3) അല്ലെങ്കിൽ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന തത്വജ്ഞാനങ്ങളും, സദുപദേശങ്ങളുമായി ആ നിർമല മൊഴികളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിലും,ലും, ആ പ്രബല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?!

◀◀ ***അൽമനാർ 11 -ാം പുസ്തകം 1 -ാം ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും റശീദ് റിദ്വാ (റ) അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.***

(4) അതിന്റെ നിയമസംഹിതയിലും എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കാമോ?! അവയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ ശരിക്ക് ഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ചില മാമൂലാചാരങ്ങൾ വഴി നാഗരികതയെ അവർ കെട്ടിക്കുടുക്കുമായിരുന്നില്ല.

(5) വളരെ നല്ല ആസൂത്രകനും, തത്വജ്ഞാനിയുത്രെ അദ്ദേഹം! വാചാലതയുടെ പ്രഭുവും വചനങ്ങളിൽ ഉത്തമഗുണം സിദ്ധിച്ചവനുമാകുന്നു.

(6) ബുദ്ധിമാൻ! ഭരണകർത്താവ്! തന്ത്രജ്ഞൻ! സമരവീരൻ! ആക്രമണങ്ങളിൽ വിജയം നേടിയവൻ!

(7) ക്വുർആന്റെ സാഹിത്യവൈഭവംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ബുദ്ധികളെ ജയിച്ചടക്കിയിരിക്കുന്നു; തന്റെ വാളുകൊണ്ട് ശിരസ്സുകളെ നേരിടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(8) കഴിഞ്ഞുപോയവരോ, നിലവിലുള്ളവരോ, വരാനിരിക്കുന്നവരോ ആയ എല്ലാ ജനങ്ങളിലുമുള്ള വീരൻമാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ താഴെ മാത്രമാകുന്നു.

പരിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ മഹിമകളും നബിﷺയുടെ സവിശേഷ ഗുണങ്ങളും പലതും ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ സമർത്ഥമായി ഈ പദ്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അതിന്റെ ദിവ്യതയെ സമ്മതിക്കുകയോ, അതിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നില്ല, ഇത് ഏറെക്കുറെ മനഃപൂർവം തന്നെയാണെന്ന വസ്തുത കവിതയുടെ ആദ്യത്തെ വരികളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടെന്ന് വേണം പറയുവാൻ. ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാണെന്ന് തുറന്ന് സമ്മതിക്കുവാൻ പദാർത്ഥവാദിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിന് സാധ്യമായില്ലെന്നേയുള്ളൂ. ക്വുർആന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രധാനമായത് അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസവും ബോധവും ഉണ്ടാവുകയാണല്ലോ. പക്ഷേ, ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടിൽകൂടി മാത്രമാണ് താൻ ക്വുർആനെ വിലയിരുത്തുന്നതെന്നും, പാരത്രികവും ദൈവികവുമായ വശങ്ങളെ ദർശിക്കുവാൻ താൻ മിനക്കെടുന്നില്ലെന്നും ആദ്യമേ കവി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ക്വുർആന്റെ ചില വശങ്ങളെ തുറന്ന് കാണിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായ അദ്ദേഹം സ്വമനസ്സിനെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രധാന വശങ്ങളുടെ നേരെ മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏറെക്കുറെ ശിബ്‌ലീശുമവീലിന്റെ മാതൃകയിലുള്ള പ്രസ്താവനകളിറക്കുന്ന ചില മുസ്‌ലിം ഭൗതികവാദികളെയും കാണാറുണ്ട്. ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ നന്മക്ക് ഉതകുന്ന ക്വുർആന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെ വാനോളം പ്രശംസിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം പാരത്രിക ജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൗനം അവലംബിക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്യുകയുമായിരിക്കും ഇവരുടെയും

പതിവ്. നബിﷺ ഒരിക്കൽ ഉമയ്യത്തുബ്നു അബിസ്സ്വലത്തി (أمية بن أبي الصلت) നെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതാണ് ഇത്തരക്കാരെക്കുറിച്ചും പറയുവാനുള്ളത്: آمن شعره ولم يؤمن قلبه (അയാളുടെ കവിത വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു: ഹൃദയം വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല.) ഖുർആൻ ആർക്കാണ് ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുക എന്ന് അല്ലാഹു അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് കാണുക:

وَإِنَّهُۥ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

《48》 നിശ്ചയമായും, അത് [ക്വുർആൻ] ഭയഭക്തൻമാർക്ക് ഒരു സ്മരണയാകുന്നു.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

《49》 നിശ്ചയമായും, നമുക്കറിയാം, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില വ്യാജമാക്കുന്നവരുമുണ്ടെന്ന്.

وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾

《50》 നിശ്ചയമായും, അത് അവിശ്വാസികളുടെമേൽ ഖേദ (കാരണ) വുമത്രെ.

《48》 وَإِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അത്, ഇത് لَتَذْكِرَةٌ ഒരു സ്മരണ (ഉപദേശം- ഉൽബോധനം) ആകുന്നു لِّلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്, ഭയഭക്തൻമാർക്ക് 《49》 وَإِنَّا لَنَعْلَمُ നിശ്ചയമായും നാം അറിയുന്നു, നമുക്കറിയാം أَنَّ مِنكُم നിങ്ങളിലുണ്ടെന്ന് مُّكَذِّبِينَ (ചില) വ്യാജമാക്കുന്നവർ 《50》 وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ നിശ്ചയമായും അത് ഖേദം തന്നെ, സങ്കടമാണ്, ദുഃഖഹേതുവാകുന്നു عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെമേൽ

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്വുർആൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും 'ക്വുർആൻ ഭയഭക്തൻമാർക്ക് സ്മരണയാണ്, ഭയഭക്തൻമാർക്ക് മാർഗദർശനമാണ്' എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. ക്വുർആനെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ശരിക്കും അറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല അവരെ തൽക്കാലം ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെയാണത്. അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് 49 -ാം വചനത്തിന്റെ സാരം. ക്വുർആന്റെ അനുയായികൾക്ക് അത് വിജയത്തിനും മോക്ഷത്തിനും കാരണമാകുന്നതുപോലെ, അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് ഖേദത്തിനും ദുഃഖത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നു. ക്വുർആൻ മുഖേന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും അവർ തങ്ങളെപ്പറ്റി ഖേദിക്കുമല്ലോ. ഇതാണ് 50 -ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. വേദഗ്രന്ഥവും റസൂലും അവർക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ പേരിൽ അവർക്ക് ഒരു വിധത്തിൽ

ഒഴിവുകഴിവ് സമർപ്പിച്ചു നോക്കാമായിരുന്നു. ക്വുർആനും റസൂലും വന്നുകഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് എനി അതിനുള്ള പഴുതും അടഞ്ഞുപോയിരിക്കയാണ്. (20: 134: 28: 47 മുതലായവ നോക്കുക.)

وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٥١﴾

《51》 നിശ്ചയമായും, ഇത് ദൃഢമായ യഥാർത്ഥമാകുന്നു.

فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

《52》 ആകയാൽ, നീ നിന്റെ മഹാനായ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ 'തസ്ബീഹ' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്തുകൊള്ളുക.

《51》 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും ഇത്, അത് لَحَقُّ യാഥാർത്ഥം, (സത്യം- കാര്യം, പരമാർത്ഥം) തന്നെ ٱلْيَقِينِ ദൃഢ (ഉറപ്പായ) 《52》 فَسَبِّحْ ആകയാൽ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുക, പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുക بِٱسْمِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ, നാമത്തെ ٱلْعَظِيمِ മഹാനായ

സൂറത്തുൽ- വാകിഅഃ (سورة الواقعة)യുടെ അവസാനത്തെ രണ്ട് വചനങ്ങളും അവയുടെ വിവരണവും ഇവിടെയും ഓർക്കുക.

ولله الحمد والمنة